

Ιερά Σύνοδος: Ο Ιερέας δεν είναι άνθρωπος, αλλά η θυσία ενός ανθρώπου - Εγκύκλιος για τις Ιερατικές Κλήσεις

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

© Rafail Georgiadis-ope.gr

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και εφέτος, στο αποκορύφωμα της Γ' εβδομάδας των Νηστειών που είναι η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, διαβάστηκε στους Ναούς η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία αφορά στις Ιερατικές Κλήσεις.

Μέσα από την Εγκύκλιό της, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, απευθύνεται προς το Χριστεπώνυμο πλήρωμα προκειμένου να το ενημερώσει για την υψηλή αποστολή της ιερωσύνης ενώ παράλληλα καλεί τους πνευματικούς πατέρες και τους γονείς να στηρίζουν και να παροτρύνουν τα παιδιά τους τα οποία έχουν πόθο την ιερωσύνη.

Η Εγκύκλιος

“Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας μετά πολλῆς χαρᾶς ἐπικοινωνεῖ μαζί σας, γιὰ νά σᾶς ὑπενθυμίσει ὅτι σήμερα, Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, προβάλλεται, ὅλως ἰδιαιτέρως, ὁ Τίμιος καί Ζωοποιός Σταυρός πρὸς στηριγμόν τῶν πιστῶν, καθώς καί τό σπουδαῖο θέμα τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων, τό ὁποῖο ὅπως γνωρίζετε ἔχει μεγάλη σημασία γιά τήν ζωή καί τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας.

Κατά τήν παροῦσα Κυριακή ὑψώνεται ὁ Τίμιος καί Ζωοποιός Σταυρός τοῦ Χριστοῦ καί καλούμεθα νά τόν προσκυνήσουμε. Νά ἐκφράσουμε δηλαδή τήν ἀγάπη, τήν πίστη, καί τήν εὐχαριστία μας πρὸς τόν Κύριο, ὁ Ὅποιος θυσιάσθηκε γιά τήν σωτηρία μας.

Στό μυστήριό τοῦ Σταυροῦ μετέχουμε αὐτοβούλως μέ τήν πίστη, τήν μετάνοια καί τήν ἀγάπη, πού ὡς ἄνωθεν δωρήματα κατέρχονται ἀπό τόν Πατέρα τῶν Φώτων. Ὡς ἐκ τούτου, κάθε πιστός, ὁ ὁποῖος ἐλεύθερα ἀποδέχεται τήν δύναμη καί τό φῶς

τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, καθίσταται καί ὁ ἴδιος δυνατός, εἰρηνικός, φωτεινός, κοινωνός Πνεύματος Ἁγίου. Καί διδάσκεται, ἀπό τήν κάθετη διάσταση τοῦ Σταυροῦ, νά ἀγαπᾷ τόν Θεό καί Σωτῆρα μας, ὁ Ὅποῖος πρῶτος μᾶς ἀγάπησε.

Καί ἀπό τήν ὀριζόντια διάσταση τοῦ Σταυροῦ μαθαίνει νά ἀγαπᾷ τόν συνάνθρωπο, ἀκόμη καί τόν ἐχθρό, ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι θεμελιώνεται ἡ συναρμογή ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Καί μέ τόν ἀγῶνα νά διατηρήσουμε τήν μεταξύ μας ἐνότητα καί ἀγάπη, κατανοοῦμε ὅτι ὅσο πῶς πολύ βιώνουμε ὡς δῶρο καί ὡς χάρη τό προνόμιο νά συνυπάρχουμε μέ τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο, τόσο περισσότερο ἀποκτᾷ νόημα καί προσλαμβάνει νέες διαστάσεις ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξή μας.

Ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι ἡ Ζωή καί ἡ Ἀνάστασή μας. Στήν Ἐκκλησία κάθε ἀγιαστική πράξη καί εὐλογία τελεῖται μέ τήν δύναμη τοῦ Σταυροῦ, ὁ Ὅποῖος εἶναι τό θυσιαστήριο καί ὁ Θρόνος τοῦ Θεοῦ, ἡ Δόξα καί τό σημεῖο τῆς Παρουσίας Του, τό σημεῖο καταλλαγῆς Θεοῦ καί ἀνθρώπου.

Ἐπομένως, λίαν καλῶς ἡ Ἐκκλησία μας θέσπισε κατά τήν Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως νά ἀναδεικνύει τό θέμα τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων, καθότι, ὅπως εὐστοχα ἔχει ἐπισημανθεῖ ἀπό λόγιο Κληρικό τῶν καιρῶν μας: «ὁ Ἱερεὺς δέν εἶναι ἄνθρωπος, ἀλλά ἡ θυσία ἐνός ἀνθρώπου πού προστίθεται στήν θυσία τοῦ Γολγοθᾶ». Ἔτσι, Σταυρός καί Ἱερωσύνη συνδέονται καί δεικνύουν τό βάθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πού φανερώνεται μέ τήν θυσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τί σημαίνει, ὅμως, Ἱερατική Κλήση; Πολύ σύντομα θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι εἶναι τό κάλεσμα, ἡ πρόσκλησις τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ, ἔχει τήν κλίση, τήν ἔφεση, τήν διάθεση νά ὑπηρετήσῃ μέ πιστότητα, ταπεινοφροσύνη, τιμιότητα, ἀγνότητα καί ἀγάπη θυσιαστική τό Ἅγιο Θυσιαστήριο, τήν Ἐκκλησία, τούς πιστούς ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί ἀδελφούς του ἐν Κυρίῳ.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀπό τούς ἀποστολικούς χρόνους, μεταδίδει τό χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ, διά τῶν Ἐπισκόπων Της, στούς νέους Κληρικούς, οἱ ὁποῖοι μέ τήν χειροτονία τους καθίστανται φορεῖς αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ χαρίσματος, λειτουργοί τῶν Μυστηρίων, κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, πατέρες πνευματικοί καί ἀδελφοί τῶν πιστῶν, συνεργοί Θεοῦ, διάκονοι τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Όμως, πέραν τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς, ἡ Ἐκκλησία προσπαθεῖ νά μεταδώσει στούς ποιμένες καί λειτουργούς Της καί τόν ἀποστολικό τρόπο ζωῆς, δηλαδή τήν ἀποστολική καί πατερική πίστη καί διδαχή· τό ἥθος καί τήν πνευματικότητα τῶν Ἀγίων, τήν ἱερατική συνείδηση καί αὐτογνωσία· τό δέος καί τόν σεβασμό στό μυστήριό τῆς Ἱερωσύνης, ἄνευ τοῦ ὁποίου δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει Ἐκκλησία καί, ἐπομένως, σωτηρία γιά τόν ἄνθρωπο.

Καθότι, μέ τήν Ἱερωσύνη λαμβάνουμε στήν βάπτισή μας τό χάρισμα τῆς θεϊκῆς υἰοθεσίας καί γινόμαστε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τόν Ὅποιο ἐνδυόμεθα ὡς φῶς καί ὡς χάρη. Μέ τήν Ἱερωσύνη συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες μας, ἱερουργεῖται ἡ θεία Εὐχαριστία, ὥστε νά γινόμαστε σύσσωμοι καί σύναιμοι Χριστοῦ, καί κατέρχεται ὁ οὐρανός στήν γῆ ὡς πρόγευση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος τονίζει χαρακτηριστικά ὅτι: «τό ἔργο τῆς Ἱερωσύνης ἐπιτελεῖται μέν πάνω στήν γῆ, ἐξισώνεται ὅμως μέ τό ἔργο τῶν ἀγγελικῶν Δυνάμεων».

Γι' αὐτό ἄς παρακαλοῦμε θερμά τόν Κύριο νά δίνει στήν Ἐκκλησία Κληρικούς ἀξιόους τῆς ἀποστολῆς τους, οἱ ὁποῖοι νά ἐμπνέονται ἀπό τήν εὐαγγελική καί πατερική ζωή καί παράδοση. Τοιοῦτοτρόπως θά ἀναζωπυρώνουν τό χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης τους, καθότι, ὅπως γράφει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «ἡ Ἱερωσύνη εἶναι κάθαρσις τοῦ νοῦ· φέρνει κοντά στόν Θεό τόν ἄνθρωπο καί στόν ἄνθρωπο τόν Θεό».

Οἱ ὑποψήφιοι Κληρικοί μας χρειάζονται συμπαράσταση καί ἐνίσχυση. Ὡς ἐκ τούτου, οἱ πνευματικοί Πατέρες καί οἱ γονεῖς ἄς μή διστάζουν νά ἐνθαρρύνουν καί νά προτρέπουν τούς νέους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἔφεση γιά τήν Ἱερωσύνη καί, βεβαίως, τίς ἀπαραίτητες πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις, νά ἀποδεχθοῦν τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ καί νά διακονήσουν ὡς Ἱερεῖς τήν Ἐκκλησία καί τόν ἀποπροσανατολισμένο ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας.

Ἀγαπητοί, ὁ Χριστός μετὰ τήν Ἀνάστασή Του ὑπέβαλε τρεῖς φορές στόν Ἀπόστολο Πέτρο τό ἐρώτημα ἐάν Τόν ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπό τούς ἄλλους Μαθητές. Ὁ Πέτρος ἀπερίφραστα ὁμολόγησε: «Ναί, Κύριε, σύ οἶδας ὅτι φιλῶ σε»· καί τότε ὁ Κύριος τοῦ ἀνέθεσε τήν διαποίμανση τῶν πιστῶν (Ἰω. 21, 15-18). Θεωροῦμε ὅτι τό ἴδιο ἐρώτημα θέτει ὁ Χριστός πρὸς ὅλους τούς Κληρικούς τῆς Ἐκκλησίας Του.

Ἄς εὐχηθοῦμε κάθε Ἱερεύς νά μπορεῖ νά ἀποκριθεῖ ὅπως ὁ Πέτρος: «Ναί, Κύριε, ἐσύ γνωρίζεις ὅτι σέ ἀγαπῶ». Καί ὅποιος ἀγαπᾷ ἀληθινά τόν Χριστό εἶναι ἀδύνατον νά μή ἀγαπᾷ καί τούς ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ, ὁλόκληρη τήν Ἐκκλησία, ὅλη τήν ἀνθρωπότητα.

Εἶθε ἡ δύναμις καί ἡ χάρις τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ νά ἐμπνέει ὅλους ὅσοι αἰσθάνονται τήν κλήση τοῦ Θεοῦ γιά τήν Ἱερωσύνη, ὥστε νά ἀναδειχθοῦν Ἱερεῖς

πίστεως, αγάπης και θυσίας, άξιοι τής κλήσεώς τους και μέ συνείδηση άκατάγνωστη γιά νά δοξάζεται ο Θεός, ο Όποϊος δοξάζει, άγιάζει και θεώνει αυτούς πού Τόν δοξάζουν”.

Δράσεις

Φυτώρια για την καλλιέργεια του ιερατικού ήθους εκτός από τα Εκκλησιαστικά Σχολεία της χώρας μας είναι πλέον και οι Σχολές Μαθητείας Υποψηφίων Κληρικών οι οποίες λειτουργούν πλέον σε Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών, Χανιά και Βελλάς Ιωαννίνων. Εκεί πλέον δίνονται όλα τα απαραίτητα εφόδια σε όσους επιθυμούν να γίνουν ιερείς του Υψίστου προκειμένου να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες που απαιτεί η ιερατική διακονία.

Η Ιερά Σύνοδος προτρέπει μάλιστα τις Ιερές Μητροπόλεις να ενεργήσουν δεόντως για την ευόδωση των σκοπών της εν λόγω «Εβδομάδος». Ως εκ τούτου, δύνανται όπως προβούν σε:

- α) Συνάξεις Ιεροσπουδαστών, Αναγνωστών και Ιεροπαίδων σε κάθε Ιερά Μητρόπολη.
- β) Διδασκαλία σχετικού προς τις Ιερατικές Κλήσεις και την Ιερωσύνη μαθήματος στα Κατηχητικά Σχολεία όλων των βαθμίδων.

γ) Προβολή των Ιερατικών Κλήσεων κατά τον προσφορώτερο τρόπο, συμφωνα προς την έμφρονα κρίση, όπως λ.χ. διά ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, ιστοσελίδων, εντύπων κ.λπ.

δ) Ιδιαίτερη προβολή της «Εβδομάδος» στις Μητροπολιτικές Περιφέρειες και στις πόλεις όπου λειτουργούν Εκκλησιαστικά Σχολεία.

Φωτογραφίες Αρχείου: **Ραφαήλ Γεωργιάδης - ore.gr**